

**PENGARUH PENCAPAIAN AKADEMIK PRA-KEMASUKAN (SPM) TERHADAP
PRESTASI AKADEMIK DAN KUALITI GURU LULUSAN INSTITUT
PENDIDIKAN GURU SELEPAS SETAHUN BERKHIDMAT DI SEKOLAH**

***Shamsazila Sa'aban**
Ramesh Rao Ramanaidu
Syed Ismail Syed Mustapa
Norhannan Ramli
Mohd Amin Said
Yefrizal Nadzir
Azahar Aziz
Salmiah Md Salleh
Institut Pendidikan Guru Malaysia
**shamsazila.saaban@ipgm.edu.my*

ABSTRACT

Teacher quality is widely recognised as a key determinant of educational effectiveness, leading many education systems to impose stringent academic entry requirements as an initial screening mechanism for prospective teachers. In Malaysia, academic achievement in the Sijil Pelajaran Malaysia (SPM) examination serves as one of the primary criteria for admission into the Institute of Teacher Education (ITE). However, empirical evidence examining the extent to which pre-entry academic achievement influences academic performance during teacher training and subsequent teacher quality remains limited. This study examines the influence of pre-entry academic achievement per SPM on final-semester academic performance at the Institute of Teacher Education, as well as its relationship with teacher quality after one year of service in schools. A quantitative correlational design employing a cross-sectional approach was utilised, drawing on secondary administrative data. Data were obtained from official records of the Malaysian Examinations Syndicate and the Assessment and Certification Centre of the Institute of Teacher Education Malaysia and were matched with school administrators' evaluations of teacher quality. The sample comprised 2,252 graduates of the Bachelor of Teaching Programme (PISMP) from the June 2015 cohort. Pearson correlation and multiple regression analyses were conducted to examine the relationships among the study variables. The findings indicate that pre-entry academic achievement in SPM is positively and significantly associated with final-semester academic performance at the Institute of Teacher Education ($r = .258, p < .001$). Final-semester academic performance also demonstrates significant positive relationships with all dimensions of teacher quality after one year of service ($r = .145$ to $.209, p < .01$). However, results from multiple regression analysis reveal that only final-semester academic performance emerges as a significant predictor of teacher quality ($\beta = .528, p < .001$). Meanwhile, pre-entry academic achievement based on SPM does not exhibit a significant direct contribution ($\beta = -.025, p > .05$). In conclusion, the findings suggest that while pre-entry academic achievement plays a meaningful role in predicting academic performance during teacher training, teacher quality in the early years of service is more strongly shaped by the learning experiences and professional training received throughout the teacher education programme. This study supports the relevance of academically selective admission policies while underscoring the critical importance of high-quality teacher education programmes in developing competent and professional teachers.

Keywords: *Pre-entry academic achievement, SPM, academic performance, teacher quality, teacher education, Institute of Teacher Education.*

PENGENALAN

Kualiti guru diiktiraf secara meluas sebagai pemboleh ubah sekolah yang paling signifikan dalam mempengaruhi pencapaian murid dan keberkesanan sistem pendidikan (Hattie, 2009; OECD, 2018). Justeru, usaha meningkatkan kualiti pendidikan di peringkat nasional dan global sering tertumpu kepada pemilihan dan latihan guru yang berkeupayaan tinggi. Seiring dengan agenda ini, banyak negara berprestasi tinggi dalam pendidikan seperti Finland, Singapura dan Korea Selatan telah memperketatkan mekanisme pengambilan guru dengan menetapkan syarat akademik yang ketat bagi memastikan hanya calon terbaik dipilih untuk mengikuti latihan perguruan.

Di Malaysia, aspirasi tersebut diterjemahkan melalui Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia (PPPM) 2013–2025 yang menetapkan pengambilan pelatih ke Institut Pendidikan Guru (IPG) hanya melibatkan kira-kira 30 peratus lepasan Sijil Pelajaran Malaysia (SPM) terbaik. Dasar ini berasaskan andaian bahawa kecemerlangan akademik pra-kemasukan merupakan petunjuk awal kepada potensi calon untuk mengikuti latihan perguruan secara berkesan dan seterusnya menjadi guru yang berkualiti. Pendekatan ini menjadikan pencapaian SPM sebagai salah satu tapisan utama dalam pemilihan bakal guru, selari dengan amalan antarabangsa yang menekankan kualiti input dalam pendidikan guru.

Walaupun bagaimanapun, dapatan kajian empirikal mutakhir mula mempersoalkan kebergantungan berlebihan terhadap tapisan akademik pra-latihan (*pre-service screening*) sebagai jaminan kepada kualiti guru. Kajian oleh Klassen dan Kim (2019) serta Goldhaber et al. (2020) menunjukkan bahawa walaupun pencapaian akademik awal mempunyai hubungan dengan prestasi semasa latihan, ia bukanlah peramal tunggal keberkesanan guru di bilik darjah. Sebaliknya, kompetensi pedagogi, kemahiran profesional, pengalaman praktikum, serta pembelajaran berasaskan latihan semasa program pendidikan guru didapati memainkan peranan yang lebih dominan dalam membentuk kualiti guru sebenar.

Dalam konteks Malaysia, terdapat jurang empirikal yang ketara dalam memahami hubungan longitudinal antara kecemerlangan SPM sebagai syarat kemasukan, prestasi akademik pelajar semasa pengajian di IPG, dan kualiti guru selepas memasuki alam pekerjaan. Walaupun IPG dan Kementerian Pendidikan Malaysia memiliki data pentadbiran yang komprehensif, kajian yang menghubungkan pencapaian pra-kemasukan dengan pencapaian akhir latihan serta kualiti guru novis di sekolah masih terhad dan bersifat terpisah. Persoalan kritikal yang masih belum dijawab secara empirikal ialah sama ada tapisan ketat di peringkat kemasukan benar-benar menjamin kualiti guru, atau sama ada kualiti tersebut lebih banyak dibentuk melalui pengalaman akademik dan latihan profesional sepanjang tempoh pengajian di IPG.

Sehubungan itu, kajian ini bertujuan meneliti secara empirikal hubungan antara pencapaian akademik pra-kemasukan, prestasi akademik semester akhir pelajar IPG, dan kualiti guru selepas setahun berkhidmat di sekolah. Dengan memanfaatkan data berskala besar dan penilaian sebenar di tempat kerja, kajian ini diharapkan dapat memberikan gambaran yang lebih menyeluruh tentang trajektori pembangunan guru serta menilai kerelevanan dasar pemilihan dan latihan guru dalam konteks pendidikan Malaysia.

TINJAUAN LITERATUR

Kualiti Guru dan Keberkesanan Pendidikan

Kualiti guru diiktiraf secara meluas sebagai antara faktor sekolah yang paling signifikan dalam menentukan pencapaian murid dan keberkesanan sistem pendidikan (Hattie, 2009; OECD, 2018). Guru

yang berkualiti bukan sahaja menyumbang kepada peningkatan pencapaian akademik, malah mempengaruhi motivasi, penglibatan murid dan iklim bilik darjah. Sehubungan itu, banyak sistem pendidikan memberi penekanan terhadap usaha memperkukuh pemilihan dan latihan guru sebagai strategi utama meningkatkan kualiti pendidikan.

Dasar Pemilihan Akademik dalam Pendidikan Guru

Negara-negara yang mencatatkan prestasi pendidikan tinggi seperti Finland, Singapura dan Korea Selatan mengamalkan dasar pemilihan guru yang ketat dengan menekankan pencapaian akademik sebagai kriteria utama kemasukan ke program latihan perguruan. Pendekatan ini berasaskan andaian bahawa calon berkeupayaan akademik tinggi lebih berupaya mengikuti latihan profesional secara berkesan. Di Malaysia, pendekatan yang sama dilaksanakan melalui PPPM 2013–2025 dengan menghadkan kemasukan ke IPG kepada lepasan SPM berprestasi tinggi. Walau bagaimanapun, kajian terkini menunjukkan bahawa pencapaian akademik pra-kemasukan sahaja tidak mencukupi untuk meramal keberkesanan guru secara menyeluruh (Klassen & Kim, 2019).

Kecemerlangan Akademik Pra-Kemasukan dan Prestasi Semasa Latihan

Literatur antarabangsa melaporkan bahawa pencapaian akademik pra-kemasukan mempunyai hubungan positif tetapi sederhana dengan prestasi akademik semasa latihan perguruan (Klassen & Kim, 2019). Pelajar yang cemerlang secara akademik lazimnya menunjukkan keupayaan yang lebih baik dalam memenuhi keperluan akademik program latihan. Namun demikian, prestasi semasa latihan turut dipengaruhi oleh pelbagai faktor lain seperti sokongan institusi, pengalaman praktikum, dan motivasi profesional. Ini menunjukkan bahawa kecemerlangan akademik awal berperanan sebagai faktor sokongan, bukannya penentu tunggal kejayaan semasa latihan.

Prestasi Akademik Semasa Latihan dan Kualiti Guru

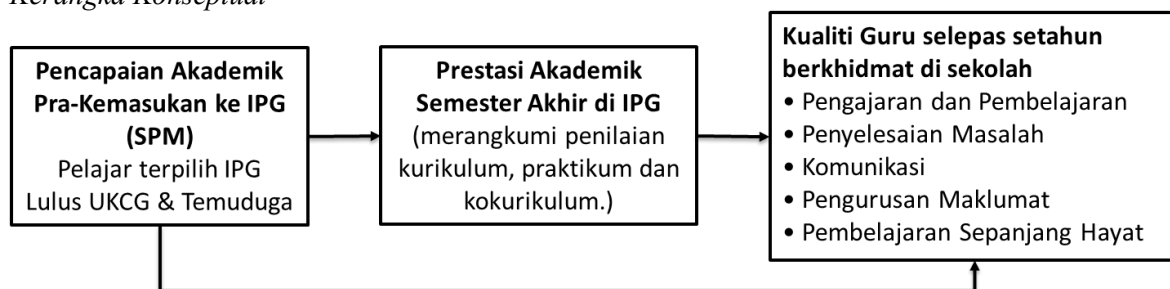
Kajian berkaitan keberkesanan guru menunjukkan bahawa prestasi akademik dan profesional semasa latihan perguruan mempunyai hubungan yang lebih konsisten dengan kualiti guru pada peringkat awal perkhidmatan berbanding pencapaian akademik pra-kemasukan (Goldhaber et al., 2020). Prestasi akademik semester akhir mencerminkan hasil kumulatif pembelajaran pedagogi, latihan praktikum, dan pengalaman profesional yang dilalui pelajar. Oleh itu, prestasi ini berpotensi menjadi petunjuk kesediaan profesional dan kualiti guru apabila memasuki alam pekerjaan.

Jurang Kajian

Walaupun dasar pemilihan berasaskan pencapaian akademik pra-kemasukan dilaksanakan secara meluas, bukti empirikal yang menghubungkan pencapaian akademik pra-kemasukan, prestasi akademik semasa latihan di IPG, dan kualiti guru selepas berkhidmat di sekolah masih terhad, khususnya dalam konteks Malaysia. Kebanyakan kajian terdahulu menilai aspek pemilihan dan latihan secara berasingan tanpa mengambil kira hubungan perkembangan merentas fasa pra-kemasukan, latihan, dan amalan sebenar di sekolah. Jurang ini menuntut kajian empirikal berskala besar yang menilai kesepadanan dasar pemilihan dan keberkesanan latihan perguruan dalam membentuk guru yang berkualiti.

KERANGKA KONSEPTUAL KAJIAN

Rajah 1 memaparkan kerangka konseptual kajian yang dibangunkan bagi menerangkan hubungan antara pencapaian akademik pra-kemasukan, prestasi akademik semasa latihan perguruan, dan kualiti guru selepas setahun berkhidmat di sekolah. Kerangka ini dibina berasaskan premis bahawa pembentukan kualiti guru merupakan satu proses berperingkat yang melibatkan penapisan awal calon, pengalaman latihan profesional, dan aplikasi kompetensi dalam konteks perkhidmatan sebenar.

Rajah 1*Kerangka Konseptual*

Dalam kerangka ini, pencapaian akademik pra-kemasukan ke IPG, yang diwakili oleh pencapaian SPM bagi pelajar terpilih yang telah melepasi Ujian Kelayakan Calon Guru (UKCG) dan temu duga, ditetapkan sebagai pemboleh ubah bebas. Pemboleh ubah ini mencerminkan tahap keupayaan akademik awal calon guru sebelum mengikuti latihan perguruan secara formal.

Prestasi akademik semester akhir di IPG ditetapkan sebagai pemboleh ubah pengantara yang merangkumi penilaian kurikulum, praktikum dan kokurikulum sepanjang tempoh latihan perguruan. Pemboleh ubah ini menggambarkan pencapaian hasil pembelajaran serta perkembangan profesional pelajar hasil daripada pengalaman latihan yang sistematik dan berstruktur di IPG.

Kualiti guru selepas setahun berkhidmat di sekolah ditetapkan sebagai pemboleh ubah bersandar dan dinilai berdasarkan maklum balas pentadbir sekolah merangkumi lima dimensi utama, iaitu pengajaran dan pembelajaran, penyelesaian masalah, komunikasi, pengurusan maklumat dan pembelajaran sepanjang hayat. Dimensi ini dipilih bagi mencerminkan keupayaan guru novis mengaplikasikan pengetahuan, kemahiran dan sikap profesional dalam persekitaran sekolah sebenar.

Hubungan antara pemboleh ubah dalam kerangka ini digambarkan melalui anak panah yang menunjukkan hubungan langsung antara pencapaian akademik pra-kemasukan dengan prestasi akademik semasa latihan, serta hubungan langsung dan tidak langsung antara pencapaian akademik pra-kemasukan dan kualiti guru melalui prestasi akademik semester akhir. Secara keseluruhan, kerangka konseptual ini menyediakan asas teoretikal bagi menstrukturkan objektif kajian dan analisis empirikal yang dijalankan dalam kajian ini.

OBJEKTIF KAJIAN

Kajian ini bertujuan untuk menilai hubungan antara kecemerlangan akademik pra-kemasukan, pencapaian semasa latihan perguruan, dan kualiti guru selepas setahun berkhidmat di sekolah. Secara khusus, objektif kajian adalah untuk:

1. Menentukan hubungan antara pencapaian akademik pra-kemasukan ke IPG berdasarkan SPM dan prestasi akademik semester akhir di IPG
2. Menilai hubungan antara prestasi akademik semester akhir pelajar IPG dengan kualiti guru selepas setahun berkhidmat di sekolah, merangkumi dimensi:
 - a. Pengajaran dan Pembelajaran,
 - b. Penyelesaian Masalah,
 - c. Komunikasi,
 - d. Pengurusan Maklumat dan
 - e. Pembelajaran Sepanjang Hayat
3. Menentukan sumbangan relatif pencapaian akademik pra-kemasukan (SPM) dan prestasi akademik semester akhir dalam meramal kualiti guru selepas setahun berkhidmat di sekolah.

4. Menilai sama ada prestasi akademik semester akhir berperanan sebagai faktor utama yang menghubungkan pencapaian akademik pra-kemasukan (SPM) dengan kualiti guru selepas setahun berkhidmat di sekolah.

METODOLOGI KAJIAN

Bahagian ini menerangkan pendekatan dan prosedur kajian yang digunakan untuk mengenal pasti pencapaian akademik pra-kemasukan (SPM) dalam kalangan pelajar IPG terhadap prestasi akademik dan kualiti guru selepas setahun berkhidmat di sekolah. Perincian meliputi reka bentuk kajian, populasi dan sampel, pemboleh ubah dan pengukuran, prosedur pengumpulan data dan analisis data serta andaian statistic dan etika.

Reka Bentuk Kajian

Kajian ini menggunakan reka bentuk kuantitatif berbentuk korelasi dan regresi dengan pendekatan cross-sectional berasaskan data sekunder. Pendekatan kuantitatif dipilih kerana ia sesuai untuk menilai hubungan statistik dan sumbangan relatif antara pemboleh ubah secara objektif serta membolehkan generalisasi dapatan kepada populasi yang dikaji (Creswell & Creswell, 2018). Reka bentuk korelasi dan regresi khususnya sesuai apabila tujuan kajian adalah untuk mengenal pasti kekuatan hubungan dan keupayaan pemboleh ubah peramal dalam meramal pemboleh ubah bersandar tanpa melibatkankan sebarang manipulasi atau intervensi (Field, 2018).

Pendekatan cross-sectional digunakan kerana data diperoleh pada satu titik masa tertentu, selari dengan objektif kajian untuk menilai hubungan antara pencapaian akademik pra-kemasukan, prestasi akademik semasa latihan perguruan, dan kualiti guru selepas setahun berkhidmat. Reka bentuk ini lazim digunakan dalam kajian pendidikan yang melibatkan data pentadbiran berskala besar dan sesuai untuk menilai pola hubungan antara pemboleh ubah dalam konteks sebenar sistem pendidikan (Cohen et al., 2018).

Populasi dan Sampel

Populasi kajian terdiri daripada semua pelajar Program Ijazah Sarjana Muda Perguruan (PISMP) Institut Pendidikan Guru Malaysia (IPGM) bagiambilan Jun 2015 yang telah menamatkan pengajian pada 2019. Setelah menamatkan pengajian, mereka ditempatkan di sekolah mulai 1 November 2019. Selepas setahun berkhidmat di sekolah dan memegang gelaran sebagai guru novis (guru baharu), pentadbir sekolah menilai guru baharu lulusan PISMP IPGambilan Jun 2015 ini melalui Soal Selidik Kepuasan Pelanggan yang dijawab atas talian.

Pemilihan kohort ini adalah strategik bagi memastikan ketersediaan data prestasi akademik semester akhir serta penilaian kualiti guru oleh pentadbir sekolah, yang merupakan pemboleh ubah utama dalam kajian ini.

Sampel kajian merangkumi keseluruhan populasi kohort yang memenuhi kriteria kajian, iaitu seramai 2,252 orang ($N = 2,252$). Kajian ini menggunakan kaedah pemilihan sampel tanpa rawakan (*non-probability sampling*) berbentuk pensampelan keseluruhan (*census*), dengan melibatkan semua unit populasi yang mempunyai data lengkap. Pendekatan ini sesuai digunakan apabila data sekunder rasmi tersedia dan populasi kajian adalah homogen dari segi program, tempoh latihan dan struktur kurikulum (Cohen et al., 2018).

Saiz sampel yang besar meningkatkan kuasa statistik (*statistical power*) dan kestabilan anggaran parameter, sekali gus membolehkan analisis korelasi dan regresi dijalankan dengan lebih tepat dan boleh dipercayai (Tabachnick & Fidell, 2019). Selain itu, penggunaan keseluruhan populasi kohort mengurangkan risiko bias pensampelan dan meningkatkan kesahan luaran dapatan kajian dalam konteks latihan perguruan IPG bagiambilan yang dikaji (Hair et al., 2019).

Proses Pemilihan dan Profil Akademik Sampel

Semua responden telah melalui proses pemilihan berperingkat yang ketat sebelum diterima masuk ke IPG, meliputi pencapaian akademik minimum SPM (5A dan ke atas), kelulusan Ujian Kelayakan Calon Guru (UKCG), dan lulus temu duga. Sebilangan kecil pelajar diterima melalui laluan khas berdasarkan pertimbangan kesesuaian profesional.

Dari segi pencapaian akademik pra-kemasukan, majoriti pelajar merupakan calon berprestasi tinggi dalam peperiksaan SPM, mencerminkan tahap selektiviti yang tinggi dalam pemilihan calon guru.

Jadual 1

Profil Pencapaian Akademik Pra-Kemasukan (SPM) Pelajar PISMP Ambilan Jun 2015 (N=2,252)

Pencapaian SPM	Bilangan	Peratus (%)
< 5A (Laluan khas)	63	2.8
5A–6A	1,136	50.4
7A–8A	675	30.0
≥ 9A	378	16.8
Jumlah	2,252	100.0

Nota. Pelajar <5A diterima selepas lulus UKCG dan temu duga. Sumber: Lembaga Peperiksaan Malaysia & Pusat Peperiksaan dan Penganugerahan IPGM.

Pemboleh Ubah dan Pengukuran

Pencapaian Akademik Pra-Kemasukan (SPM). Pencapaian akademik pra-kemasukan merujuk kepada pencapaian SPM dioperasionalisasikan sebagai bilangan gred A yang diperoleh oleh pelajar dalam peperiksaan SPM. Data ini diperoleh daripada Lembaga Peperiksaan Malaysia dan digunakan sebagai indikator pencapaian akademik pra-kemasukan.

Prestasi Akademik Semester Akhir. Prestasi akademik semasa latihan perguruan diukur berdasarkan keputusan akademik semester 8, yang merangkumi komponen kurikulum, praktikum dan kokurikulum, diperoleh daripada Pusat Peperiksaan dan Penganugerahan IPGM. Keputusan ini mencerminkan pencapaian keseluruhan pelajar sepanjang tempoh pengajian di IPG.

Jadual 2

Keputusan Akademik Semester Akhir Pelajar PISMP Ambilan Jun 2015 (N = 2,252)

Keputusan Akademik	Bilangan	Peratus (%)
Kelas Pertama	431	19.1
Kelas Kedua Atas	1,796	79.7
Lain-lain*	25	1.2
Jumlah	2,252	100.0

Nota. Lain-lain merangkumi Kelas Kedua Bawah, tangguh tamat, diberhentikan dan kes khas. Sumber: Pusat Peperiksaan dan Penganugerahan IPGM.

Kualiti Guru. Kualiti guru diukur melalui penilaian pentadbir sekolah selepas responden berkhidmat selama setahun di sekolah. Instrumen penilaian merangkumi lima dimensi utama, iaitu Pengajaran dan Pembelajaran, Penyelesaian Masalah, Komunikasi, Pengurusan Maklumat, dan Pembelajaran Sepanjang Hayat. Semua item dinilai menggunakan skala Likert lima mata, dengan skor yang lebih tinggi menunjukkan tahap kualiti guru yang lebih baik. (Perincian statistik dilaporkan dalam bahagian Dapatan.)

Prosedur Pengumpulan

Data sekunder diperoleh dengan kebenaran rasmi daripada IPGM dan Lembaga Peperiksaan Malaysia, tertakluk kepada perjanjian kerahsiaan. Data daripada ketiga-tiga sumber dipadankan menggunakan ID pelajar unik bagi memastikan kesepadanan antara pemboleh ubah kajian. Kes yang mempunyai data tidak lengkap telah dikeluarkan. Proses saringan data turut melibatkan pemeriksaan nilai luar (*outliers*) dan taburan data sebelum analisis statistik dijalankan.

Analisis Data

Analisis statistik dijalankan menggunakan perisian statistik standard. Analisis korelasi Pearson digunakan bagi menilai hubungan antara pencapaian akademik pra-kemasukan (SPM) dengan prestasi akademik semester akhir, serta hubungan antara prestasi akademik semester akhir dengan setiap dimensi kualiti guru. Seterusnya, analisis regresi berganda digunakan untuk menentukan sumbangan relatif pencapaian akademik pra-kemasukan (SPM) dan prestasi akademik semester akhir dalam meramal kualiti guru secara keseluruhan.

Andaian Statistik dan Etika

Sebelum analisis inferensi dijalankan, andaian statistik asas merangkumi normaliti, lineariti, homoskedastisiti dan ketiadaan multikolineariti telah dipertimbangkan. Memandangkan saiz sampel kajian ini adalah besar ($N = 2,252$), penggunaan analisis parametrik adalah selari dengan prinsip Teori Had Pusat (Central Limit Theorem [CLT]), yang membolehkan analisis parametrik digunakan walaupun andaian normaliti tidak dipenuhi sepenuhnya (Field, 2018; Tabachnick & Fidell, 2019). Semua ujian statistik ditetapkan pada aras keertian $p < .05$.

Dari sudut etika penyelidikan, kerahsiaan dan privasi responden dijaga sepenuhnya melalui penggunaan data sekunder tanpa pengenalan peribadi. Semua dapatan dilaporkan dalam bentuk agregat dan digunakan khusus bagi tujuan penyelidikan akademik.

DAPATAN KAJIAN

Bahagian ini membentangkan dapatan kajian berdasarkan objektif yang telah ditetapkan. Analisis statistik melibatkan korelasi Pearson dan regresi berganda dijalankan bagi menilai hubungan serta sumbangan antara pencapaian akademik pra-kemasukan (SPM), prestasi akademik semester akhir di IPG, dan kualiti guru selepas setahun berkhidmat di sekolah.

Dapatan Objektif 1: Hubungan antara Pencapaian Akademik Pra-kemasukan ke IPG berdasarkan SPM dan Prestasi Akademik Semester Akhir di IPG

Objektif pertama kajian ini adalah untuk menentukan hubungan antara pencapaian akademik pra-kemasukan (SPM) dan prestasi akademik semester akhir pelajar IPG. Pencapaian SPM dioperasionalisasikan sebagai bilangan gred A yang diperoleh dalam peperiksaan SPM, manakala prestasi akademik semester akhir diukur berdasarkan keputusan akademik keseluruhan pada semester akhir pengajian.

Analisis korelasi Pearson menunjukkan bahawa terdapat hubungan positif yang signifikan antara pencapaian SPM dan prestasi akademik semester akhir pelajar IPG, dengan nilai pekali korelasi $r = .258$ ($p < .001$). Seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 3, dapatan ini menunjukkan bahawa pelajar yang memperoleh pencapaian akademik yang lebih cemerlang di peringkat SPM cenderung untuk mencapai prestasi akademik yang lebih baik semasa pengajian di IPG.

Walau bagaimanapun, kekuatan hubungan yang diperoleh adalah pada aras rendah hingga sederhana, menunjukkan bahawa pencapaian akademik pra-kemasukan (SPM) hanya menerangkan sebahagian kecil variasi dalam prestasi akademik semester akhir. Ini mencadangkan bahawa walaupun pencapaian

akademik pra-kemasukan (SPM) memainkan peranan dalam menyokong kejayaan akademik semasa latihan perguruan, prestasi akademik pelajar di IPG turut dipengaruhi oleh faktor lain seperti pengalaman pembelajaran, latihan praktikum, sokongan institusi dan penglibatan pelajar sepanjang tempoh pengajian.

Jadual 3

Korelasi Pearson antara Pencapaian Akademik Pra-kemasukan (SPM) dan Prestasi Akademik Semester Akhir (N = 2,252)

Pemboleh Ubah	r	Sig. (p)	Tafsiran
Pencapaian SPM – Pencapaian Akademik Semester Akhir	.258	< .001	Positif, signifikan

Nota. ***p < .001, r = pekali korelasi Pearson

Secara keseluruhan, dapatan ini mengesahkan bahawa pencapaian akademik pra-kemasukan (SPM) mempunyai hubungan yang signifikan dengan prestasi akademik semester akhir pelajar IPG. Namun demikian, kekuatan hubungan yang sederhana menunjukkan bahawa kecemerlangan akademik pra-kemasukan bukan satu-satunya faktor yang menentukan prestasi akademik semasa latihan perguruan, sebaliknya prestasi tersebut turut dibentuk melalui pengalaman dan latihan profesional sepanjang pengajian di IPG.

Dapatan Objektif 2: Hubungan antara Prestasi Akademik Semester Akhir dan Kualiti Guru selepas Setahun Berkhidmat

Objektif kedua kajian ini adalah untuk menilai hubungan antara prestasi akademik semester akhir pelajar IPG dengan kualiti guru selepas setahun berkhidmat di sekolah. Kualiti guru dinilai oleh pentadbir sekolah berdasarkan lima dimensi utama profesionalisme guru.

Secara keseluruhan, tahap kualiti guru lulusan IPG adalah tinggi, dengan skor min keseluruhan 4.38 (SP = 0.47) dan peratus kepuasan 99.33%. Seperti ditunjukkan dalam Jadual 4, dimensi Pengajaran dan Pembelajaran mencatatkan skor min tertinggi (M = 4.47, SP = 0.45), manakala dimensi Penyelesaian Masalah mencatatkan skor min terendah, namun masih berada pada tahap tinggi (M = 4.25, SP = 0.56).

Jadual 4

Statistik Deskriptif Kualiti Guru selepas Setahun Berkhidmat (N = 2,252)

Dimensi Kualiti Guru	Min (M)	Sisihan Piawai (SP)	Peratus Kepuasan (%)	Tahap
Pengajaran dan Pembelajaran	4.47	0.45	99.59	Tinggi
Penyelesaian Masalah	4.25	0.56	99.00	Tinggi
Komunikasi	4.45	0.48	99.33	Tinggi
Pengurusan Maklumat	4.37	0.53	99.44	Tinggi
Pembelajaran Sepanjang Hayat	4.36	0.54	99.26	Tinggi
Keseluruhan	4.38	0.47	99.33	Tinggi

Nota. Sumber: Laporan Maklum Balas Pentadbir Sekolah, IPGM

Bagi menilai hubungan antara prestasi akademik semester akhir dan kualiti guru, analisis korelasi Pearson telah dijalankan. Seperti yang dipaparkan dalam Jadual 5, prestasi akademik semester akhir mempunyai hubungan positif yang signifikan dengan semua dimensi kualiti guru, dengan nilai pekali korelasi antara $r = .145$ hingga $r = .209$ ($p < .01$).

Hubungan paling kuat diperhatikan antara prestasi akademik semester akhir dengan dimensi Pengajaran dan Pembelajaran ($r = .209$, $p < .01$), manakala hubungan paling rendah, namun masih signifikan, adalah dengan dimensi Pengurusan Maklumat ($r = .145$, $p < .01$).

Jadual 5*Korelasi antara Prestasi Akademik Semester Akhir dengan Aspek Kualiti Guru*

Aspek Kualiti Guru	r	Sig. (p)	Tafsiran
Pengajaran & Pembelajaran (PdP)	.209	< .01	Positif, signifikan
Penyelesaian Masalah	.166	< .01	Positif, signifikan
Komunikasi	.162	< .01	Positif, signifikan
Pengurusan Maklumat	.145	< .01	Positif, signifikan
Pembelajaran Sepanjang Hayat	.163	< .01	Positif, signifikan

Nota. r = pekali korelasi Pearson; p < .01 menunjukkan hubungan signifikan pada aras 1%

Dapatan ini menunjukkan bahawa pelajar yang mencapai prestasi akademik yang lebih tinggi semasa latihan di IPG cenderung untuk memperlihatkan tahap kualiti pengajaran dan profesionalisme yang lebih baik selepas setahun berkhidmat di sekolah.

Secara keseluruhan, dapatan ini mencerminkan bahawa prestasi akademik semester akhir berfungsi sebagai petunjuk penting kepada kesediaan profesional dan keberkesanan awal guru novis dalam konteks sebenar sekolah.

Dapatan Objektif 3: Sumbangan Relatif Pencapaian Akademik Pra-kemasukan (SPM) dan Prestasi Akademik Semester Akhir terhadap Kualiti Guru

Objektif ketiga kajian ini adalah untuk menentukan sumbangan relatif pencapaian SPM dan prestasi akademik semester akhir dalam meramal kualiti guru selepas setahun berkhidmat di sekolah. Bagi tujuan ini, analisis regresi berganda telah dijalankan dengan kualiti guru sebagai pemboleh ubah bersandar, manakala pencapaian akademik pra-kemasukan (SPM) dan prestasi akademik semester akhir sebagai pemboleh ubah peramal.

Hasil analisis regresi menunjukkan bahawa model regresi yang dibina adalah signifikan secara statistik. Seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 6, hanya prestasi akademik semester akhir didapati sebagai peramal signifikan terhadap kualiti guru ($\beta = .528$, $p < .001$). Ini menunjukkan bahawa pelajar yang mencapai prestasi akademik yang lebih tinggi semasa latihan perguruan cenderung untuk mempamerkan tahap kualiti pengajaran dan profesionalisme yang lebih baik selepas setahun berkhidmat di sekolah.

Sebaliknya, pencapaian SPM didapati tidak memberikan sumbangan yang signifikan dalam meramal kualiti guru ($\beta = -.025$, $p > .05$) apabila prestasi akademik semester akhir dikawal dalam model. Dapatan ini menunjukkan bahawa pencapaian akademik pra-kemasukan tidak mempunyai kesan langsung terhadap kualiti guru selepas memasuki alam perkhidmatan, sebaliknya pengaruh kecemerlangan SPM adalah tidak langsung dan dimediasi melalui prestasi akademik semasa latihan di IPG.

Secara keseluruhan, dapatan Objektif 3 mengesahkan bahawa prestasi akademik semester akhir merupakan faktor utama yang mempengaruhi kualiti guru selepas setahun berkhidmat, manakala pencapaian akademik pra-kemasukan (SPM) berfungsi sebagai faktor sokongan awal yang tidak lagi signifikan apabila kesan latihan dan pencapaian akademik semasa pengajian diambil kira.

Jadual 6*Analisis Regresi Berganda terhadap Faktor Penyumbang Kualiti Guru*

Pemboleh Ubah	β	t	Sig. (p)	Keputusan
Pencapaian SPM	-.025	-0.801	.423	Tidak signifikan
Prestasi Akademik Semester Akhir	.528	8.662	< .001	Signifikan

Statistik Model
Adjusted R² = .35

Nota. **p < .05; *p < .01; ***p < .001

Dapatan ini menunjukkan bahawa walaupun pencapaian akademik pra-kemasukan dalam SPM mempunyai hubungan signifikan dengan prestasi akademik semester akhir, ia tidak memberi sumbangan langsung terhadap kualiti guru selepas setahun berkhidmat apabila faktor prestasi akademik semasa latihan diambil kira. Sebaliknya, prestasi akademik semester akhir muncul sebagai peramal paling dominan, menekankan kepentingan pengalaman pembelajaran dan latihan profesional yang diterima oleh pelajar sepanjang pengajian di IPG dalam membentuk kualiti guru pada peringkat awal kerjaya.

Dapatan Objektif 4: Peranan Prestasi Akademik Semester Akhir sebagai Faktor Penghubung antara Pencapaian Akademik Pra-kemasukan dalam SPM dan Kualiti Guru

Bagi menilai sama ada prestasi akademik semester akhir berperanan sebagai faktor utama yang menghubungkan pencapaian SPM dengan kualiti guru selepas setahun berkhidmat di sekolah, dapatan daripada analisis korelasi dan regresi berganda telah diteliti secara bersepadu. Dapatan menunjukkan bahawa pencapaian akademik pra-kemasukan dalam SPM mempunyai hubungan positif yang signifikan dengan prestasi akademik semester akhir di IPG. Dalam masa yang sama, prestasi akademik semester akhir turut menunjukkan hubungan positif yang signifikan dengan semua dimensi kualiti guru. Walau bagaimanapun, pencapaian SPM tidak didapati mempunyai pengaruh yang signifikan secara langsung terhadap kualiti guru apabila diuji bersama prestasi akademik semester akhir dalam model regresi.

Corak dapatan ini menunjukkan bahawa hubungan antara pencapaian SPM dan kualiti guru adalah bersifat tidak langsung, dengan prestasi akademik semester akhir berperanan sebagai faktor utama yang menghubungkan kedua-dua pemboleh ubah tersebut. Secara khusus, kecemerlangan akademik pra-kemasukan dalam SPM membantu pelajar mencapai prestasi akademik yang lebih baik semasa latihan di IPG, manakala prestasi akademik semester akhir yang mencerminkan hasil kumulatif pengalaman pembelajaran dan latihan profesional merupakan penentu yang lebih dominan terhadap kualiti guru selepas memasuki alam pekerjaan.

Dapatan ini menyokong jangkaan kerangka konseptual kajian bahawa kualiti guru tidak terbentuk secara langsung daripada pencapaian akademik awal semata-mata, tetapi melalui proses latihan dan pengalaman akademik yang sistematik sepanjang pengajian di IPG. Oleh itu, prestasi akademik semester akhir boleh ditafsir sebagai mekanisme penghubung yang menjelaskan bagaimana kecemerlangan SPM diterjemahkan kepada kualiti guru dalam konteks amalan sebenar di sekolah.

PERBINCANGAN

Kajian ini membincangkan dapatan berdasarkan empat objektif kajian yang telah ditetapkan. Secara keseluruhan, perbincangan menumpukan kepada peranan pencapaian akademik pra-kemasukan dalam SPM, prestasi akademik semester akhir, dan hubungannya dengan kualiti guru selepas setahun berkhidmat di sekolah.

Perbincangan Objektif 1

Berdasarkan dapatan Objektif 1, terdapat hubungan positif yang signifikan antara pencapaian SPM dan prestasi akademik semester akhir ($r = 0.258$, $p < 0.001$). Ini bermaksud pelajar yang mencapai keputusan SPM cemerlang cenderung memperoleh prestasi akademik yang lebih baik di peringkat pengajian tinggi (akhir program). Hubungan pada aras sederhana ini selari dengan jangkaan teori bahawa pencapaian akademik awal dapat mempengaruhi kecemerlangan di peringkat seterusnya. Kajian lepas di Malaysia turut menyokong dapatan ini; sebagai contoh, Tang et al. (2016) mendapati bahawa keputusan SPM (terutama dalam subjek teras seperti Bahasa Inggeris, Matematik dan Sains) berkorelasi signifikan dengan PNGK (CGPA) pelajar di universiti. Nilai korelasi yang dilaporkan dalam kajian tersebut adalah sederhana hingga kuat (misalnya $r = 0.488$ hingga 0.598 bagi subjek SPM tertentu), menunjukkan bahawa pencapaian cemerlang di peringkat SPM lazimnya memberi asas akademik yang kukuh untuk melanjutkan pelajaran.

Walau bagaimanapun, kekuatan hubungan SPM dan prestasi akhir dalam kajian semasa ($r = 0.258$) adalah lebih rendah berbanding sesetengah dapatan terdahulu. Ini mencadangkan bahawa pencapaian SPM menyumbang sebahagian kecil sahaja kepada variasi prestasi akademik di peringkat tinggi. Fenomena ini konsisten dengan pandangan bahawa banyak faktor lain mempengaruhi prestasi pengajian tinggi selain pencapaian akademik terdahulu. Penyelidikan lepas menunjukkan pemboleh ubah seperti kemahiran pengurusan masa, tahap kecerdasan, strategi pembelajaran, serta kesungguhan pelajar turut memberi impak signifikan kepada PNGK di universiti. Daren et al. (2008), sebagai contoh, melaporkan bahawa kemahiran mengurus masa dan usaha adalah antara peramal utama kejayaan GPA pelajar. Oleh itu, walaupun keputusan SPM yang cemerlang memberi kelebihan dari segi pengetahuan asas, faktor-faktor pengalaman pembelajaran semasa pengajian tinggi dan kemahiran peribadi pelajar turut berperanan besar dalam menentukan prestasi akademik semester akhir.

Perbincangan Objektif 2

Objektif 2 memberi tumpuan kepada perkaitan antara prestasi akademik akhir dengan lima dimensi kualiti guru. Dapatan kajian menunjukkan prestasi akademik semester akhir berkorelasi positif secara signifikan dengan kelima-lima dimensi kualiti guru yang diukur (r antara .145 hingga .209, $p < .01$). Ini bererti pelajar yang memperoleh pencapaian akademik tinggi pada akhir program cenderung menunjukkan kualiti keguruan yang lebih baik dalam pelbagai dimensi dinilai. Walau bagaimanapun, kekuatan korelasi tersebut adalah rendah, mencerminkan hubungan yang lemah tetapi konsisten antara kecemerlangan akademik dan kualiti guru.

Penemuan ini perlu dilihat dalam konteks literatur tentang kualiti guru. Pertama, kualiti guru sememangnya merupakan konstruk pelbagai dimensi. Para sarjana berpendapat bahawa konsep “guru berkualiti” meliputi aspek pengetahuan kandungan, kemahiran pedagogi, kecekapan mengurus bilik darjah, nilai profesional, sahsiah dan lain-lain ciri peribadi. Malah, tiada konsensus tunggal mengenai pengertian dan dimensi tepat kualiti guru kerana ianya diinterpretasi berbeza mengikut perspektif dan konteks. Justeru, prestasi akademik (yang umumnya mencerminkan pencapaian kognitif dan pengetahuan teori) mungkin hanya berkaitan rapat dengan sebahagian komponen kualiti guru terutamanya dari segi penguasaan ilmu kandungan atau kemahiran kognitif. Aspek-aspek kualiti lain seperti teknik pengajaran, kreativiti, empati, atau karisma mungkin tidak diukur melalui gred akademik. Ini boleh menjelaskan mengapa hubungan yang diperoleh adalah lemah. Pencapaian akademik tinggi tidak semestinya menjamin tahap cemerlang dalam kesemua dimensi kualiti keguruan, meskipun terdapat kecenderungan positif.

Kedua, dapatan kajian ini konsisten dengan sorotan literatur yang mendapati hanya hubungan kecil antara pencapaian akademik formal dengan keberkesanan atau kualiti pengajaran sebenar di bilik darjah. Sebagai contoh, satu kajian di Amerika Syarikat melaporkan bahawa GPA semasa di kolej dan skor ujian standard kemasukan (seperti SAT atau ujian Praxis II) tidak mempunyai hubungan yang signifikan dengan kualiti pengajaran guru di dalam kelas. Meskipun ukuran-ukuran akademik tersebut saling berkorelasi antara satu sama lain, ia tidak menterjemah kepada pengajaran berkualiti yang lebih tinggi. Penemuan sedemikian menguatkan hujah bahawa kecemerlangan akademik semata-mata bukan penentu mutlak kualiti seorang guru. Namun demikian, beberapa kajian lain ada menunjukkan kewujudan hubungan positif yang kecil antara prestasi akademik guru dengan keberkesanan pengajaran. Sebagai contoh, terdapat bukti bahawa guru dengan pencapaian akademik yang baik atau markah ujian kompetensi tinggi sedikit sebanyak cenderung menghasilkan keberhasilan pelajar yang lebih baik, walaupun kesannya tidak begitu kuat. Hanushek, pakar ekonomi pendidikan, turut menegaskan bahawa hubungan sedemikian wujud tetapi bukti empirikalnya “tidak begitu kukuh”. Oleh itu, dapatan kajian semasa yang menunjukkan korelasi rendah (namun signifikan) antara prestasi akademik akhir dan dimensi kualiti guru adalah seiring dengan trend dalam penemuan lepas iaitu prestasi akademik menyumbang kepada kualiti guru, tetapi sumbangannya adalah sederhana dan perlu dilengkapi faktor-faktor lain dalam penilaian guru berkualiti.

Perbincangan Objektif 3

Objektif 3 melibatkan analisis regresi berganda untuk menentukan peranan relatif pencapaian akademik pra-kemasukan dalam SPM dan prestasi akademik semester akhir sebagai peramal kualiti guru. Hasil regresi menunjukkan bahawa apabila kedua-dua pemboleh ubah dimasukkan serentak, hanya prestasi akademik semester akhir yang merupakan peramal signifikan kualiti guru ($\beta = 0.528$, $p < 0.001$). Sebaliknya, sumbangan langsung pencapaian SPM didapati tidak signifikan secara statistik ($\beta = -0.025$, $p > 0.05$). Dapatan ini jelas menunjukkan bahawa prestasi akademik semasa (yakni pencapaian pelajar dalam program latihan keguruan sehingga semester akhir) merupakan faktor penentu utama dalam menjelaskan variansi kualiti guru, manakala pencapaian akademik terdahulu (SPM) tidak memberikan sumbangan tambahan yang bermakna setelah mengambil kira prestasi semasa.

Penemuan ini boleh ditafsirkan bahawa kesan pencapaian SPM terhadap kualiti guru diperantari sepenuhnya oleh prestasi akademik di peringkat latihan guru. Dalam erti kata lain, impak SPM secara langsung terhapus apabila pencapaian semasa diambil kira. Pelajar dengan latar belakang SPM berbeza tetapi mempunyai prestasi akhir yang sama cenderung menunjukkan tahap kualiti keguruan yang sama. Hal ini mendasari kepentingan proses pendidikan dan latihan yang dilalui sepanjang program berbanding sekadar pencapaian masuk. Dapatan ini selari dengan kajian-kajian yang berhujah bahawa kriteria kemasukan berasaskan akademik (seperti gred peperiksaan sekolah atau ujian standard) tidak semestinya meramalkan prestasi seseorang guru kelak. Penyelidikan pendidikan mendapati ukuran-ukuran seperti keputusan peperiksaan terdahulu atau IQ umum hanya mempunyai hubungkait lemah dengan keberkesanan guru di bilik darjah. Justeru, tidak mengejutkan bahawa kecemerlangan SPM dalam kajian ini bukan peramal signifikan apabila kualiti guru lebih banyak ditentukan oleh apa yang dicapai dan dipelajari semasa program Latihan di IPG.

Dari perspektif pembangunan profesional guru, keputusan regresi ini menekankan bahawa pengalaman pembelajaran, penguasaan ilmu dan kemahiran pedagogi yang diukur melalui prestasi akademik di institusi latihan merupakan penentu yang lebih relevan kepada kualiti seorang guru. SPM mungkin memberi asas pengetahuan kepada calon guru, tetapi perkembangan kompetensi keguruan sebenar berlaku semasa pendidikan perguruan. Malahan, seperti yang dinyatakan oleh Grillo dan Marchitello (2019), terlalu menekankan pencapaian akademik terdahulu dalam pengambilan calon guru boleh menjadi kurang berkesan kerana ciri-ciri tersebut kerap kali tidak selari dengan kejayaan sebenar di dalam bilik darjah. Oleh itu, penekanan sewajarnya harus diberikan kepada pencapaian dan kemajuan calon guru dalam program latihan (contohnya melalui praktikum, kerja kursus, pemerhatian pengajaran mikro, dan sebagainya) kerana itulah yang terbukti berkait rapat dengan kualiti pengajaran mereka kelak.

Perbincangan Objektif 4

Objektif 4 mengkaji sama ada prestasi akademik semester akhir bertindak sebagai *mediator* (penghubung) antara pencapaian akademik pra-kemasukan dalam SPM dan kualiti guru. Secara prinsip, jika prestasi akademik merupakan penghubung, pencapaian SPM akan mempengaruhi kualiti guru secara tidak langsung melalui pengaruhnya terhadap prestasi akademik semester akhir. Hasil analisis mediasi dalam kajian ini menunjukkan bahawa memang terdapat laluan mediasi yang dicadangkan iaitu SPM mempunyai hubungan dengan prestasi semester akhir (Objektif 1) dan prestasi ini pula berhubungan dengan kualiti guru (Objektif 2). Namun, setelah diuji secara formal, peranan penghubung prestasi akademik didapati tidak signifikan secara statistik. Dengan kata lain, kesan tidak langsung pencapaian SPM ke atas kualiti guru melalui prestasi semester akhir adalah terlalu kecil dan tidak bererti.

Implikasi dapatan Objektif 4 ini ialah pencapaian SPM tidak membawa kesan berantai yang nyata dalam meningkatkan kualiti guru. Meskipun pelajar dengan keputusan SPM tinggi cenderung sedikit untuk meraih PNGK tinggi di institusi (seperti dibincangkan dalam Objektif 1), kelebihan awal itu tidak cukup untuk menjamin kualiti keguruan yang lebih tinggi setelah tamat latihan. Kualiti guru tampaknya lebih

banyak ditentukan oleh prestasi dan pembelajaran semasa tempoh pendidikan guru itu sendiri, berbanding oleh pencapaian akademik sebelum memasuki program. Hal ini konsisten dengan pendapat para penyelidik pendidikan bahawa tahap kualiti pengajaran yang dicapai akhirnya bergantung pada sejauh mana calon guru berkembang semasa latihan, bukan semata-mata pada kelayakan akademik awal mereka (Grillo & Marchitello, 2019). Malah, sebuah kajian mendapati faktor paling penting yang menyumbang kepada kualiti pengajaran adalah aspek yang berkaitan dengan guru itu sendiri dan latihan yang dilaluinya (Burnett & Meacham, 2002). Fokus pada pembangunan kemahiran melalui latihan perguruan seperti penguasaan pedagogi, pengalaman praktikum, dan refleksi profesional adalah kunci meningkatkan kualiti guru, mengatasi pengaruh latar belakang akademik terdahulu.

Dapatan bahawa mediasi prestasi akademik tidak signifikan juga mungkin bermaksud terdapat faktor-faktor lain yang lebih dominan menghubungkan pencapaian awal dengan kualiti guru, atau mungkin juga kerana julat kecemerlangan SPM dalam kalangan sampel adalah terhad (kesemua responden mungkin berprestasi agak tinggi di SPM memandangkan syarat kemasukan program). Dalam keadaan sedemikian, perbezaan SPM tidak cukup besar untuk menghasilkan perbezaan kualiti guru setelah melalui program yang sama. Apa jua pun alasannya, hasil ini mengukuhkan lagi hakikat bahawa prestasi terkini (yang lebih hampir dengan konteks pengajaran sebenar) merupakan indikator yang jauh lebih penting bagi kualiti guru. Oleh itu, untuk meningkatkan kualiti guru, tumpuan sewajarnya diberi kepada meningkatkan prestasi dan kemahiran guru pelatih semasa pendidikan formal mereka, berbanding terlalu memberi penekanan kepada keputusan peperiksaan terdahulu.

KESIMPULAN DAN IMPLIKASI

Perbincangan bagi keempat-empat objektif di atas menegaskan peranan kritikal prestasi akademik dalam program latihan guru terhadap pembentukan kualiti guru. Kecemerlangan akademik pada peringkat sekolah (SPM) mempunyai hubungan positif dengan prestasi di institusi pengajian tinggi, namun pengaruhnya terhadap kualiti keguruan adalah tidak langsung dan terbatas. Prestasi akademik semasa (PNGK akhir) muncul sebagai penentu lebih signifikan, baik sebagai pemboleh ubah bebas yang meramal kualiti guru, mahupun sebagai pemboleh ubah perantara yang mencerminkan pencapaian kompetensi sepanjang latihan. Penemuan ini selaras dengan kajian Grillo dan Marchitello (2019) dan Burnett dan Meacham (2002) yang menggariskan bahawa proses pendidikan guru dan pencapaian semasa lebih relevan dalam menghasilkan guru berkualiti berbanding pencapaian lampau. Ia juga menyumbang kepada perbincangan berterusan mengenai kriteria pemilihan dan penilaian guru: indikator akademik awal (seperti SPM) wajar dipertimbangkan, tetapi tidak memadai dijadikan satu-satunya tapisan, kerana akhirnya yang lebih menentukan mutu seorang guru adalah pencapaian dan kemahiran yang dibangunkan semasa latihan perguruan.

Implikasi Dasar

Dapatan kajian ini mempunyai implikasi penting terhadap dasar dan amalan pengambilan serta latihan calon guru di Malaysia. Walaupun pencapaian akademik SPM didapati mempunyai hubungan yang signifikan dengan prestasi akademik semasa latihan perguruan, dapatan kajian ini menegaskan bahawa pencapaian SPM tidak berfungsi sebagai satu-satunya atau penentu utama kualiti guru selepas memasuki alam perkhidmatan. Sebaliknya, pencapaian akademik pra-kemasukan berperanan sebagai penapis awal bagi mengenal pasti calon yang berpotensi untuk mengikuti latihan perguruan secara berkesan.

Penting untuk ditegaskan bahawa pelajar yang diterima masuk ke IPG bukan sahaja dipilih berdasarkan kecemerlangan akademik dalam SPM, tetapi juga telah melepasi UKCG dan temu duga yang bertujuan menilai kesesuaian profesion, ciri personaliti, kemahiran komunikasi serta keupayaan sosioemosi yang relevan dengan profesion keguruan. Pendekatan pemilihan holistik ini memastikan bahawa calon guru yang diterima bukan sekadar cemerlang dari sudut akademik, tetapi juga memiliki potensi profesional yang diperlukan untuk dilatih sebagai pendidik yang berkesan.

Implikasi ini menunjukkan bahawa keberkesanan sistem pendidikan guru tidak boleh dinilai berdasarkan syarat kemasukan akademik semata-mata. Sebaliknya, kualiti guru yang terhasil merupakan hasil kumulatif daripada proses pemilihan yang menyeluruh serta pengalaman pembelajaran dan latihan profesional yang sistematik sepanjang pengajian di IPG. Oleh itu, penambahbaikan dasar dan amalan pengambilan calon guru perlu terus mengekalkan keseimbangan antara kecemerlangan akademik dan penilaian kesesuaian profesion, di samping memberi penekanan berterusan terhadap kualiti program latihan pendidikan guru sebagai pemacu utama pembangunan guru yang kompeten, professional dan kalis masa.

Implikasi Amalan Latihan Perguruan Berasaskan Outcome-Based Education (OBE), Value-Based Education (VBE) dan Pendekatan Kapasiti Pedagogi Pembelajaran Bermakna (KPPB)

Dapatan kajian ini menunjukkan bahawa pencapaian akademik pra-kemasukan berasaskan SPM mempunyai hubungan yang signifikan dengan prestasi akademik semester akhir pelajar di IPG, namun bukan merupakan peramal langsung yang signifikan terhadap kualiti guru selepas setahun berkhidmat di sekolah. Sebaliknya, prestasi akademik semester akhir yang mencerminkan pencapaian hasil pembelajaran sepanjang latihan perguruan didapati sebagai peramal paling signifikan terhadap kualiti guru. Dapatan ini menyokong prinsip OBE yang menegaskan bahawa kualiti graduan harus dinilai berdasarkan hasil pembelajaran yang dicapai, bukan semata-mata berdasarkan input atau kelayakan pra-kemasukan.

Dalam konteks latihan perguruan, pendekatan OBE menekankan pencapaian kompetensi yang jelas, boleh diukur dan relevan dengan keperluan profesion keguruan. Prestasi akademik semester akhir pelajar IPG yang merangkumi penilaian kurikulum, praktikum dan kokurikulum mencerminkan sejauh mana hasil pembelajaran tersebut telah dicapai. Hubungan signifikan antara prestasi akademik semester akhir dan kualiti guru menunjukkan bahawa latihan perguruan yang berfokus kepada pencapaian hasil pembelajaran adalah kritikal dalam melahirkan guru yang berkeupayaan mengaplikasikan pengetahuan dan kemahiran dalam persekitaran sekolah sebenar.

Selain itu, dapatan kajian ini turut selari dengan prinsip Value-Based Education (VBE) yang menekankan pembangunan nilai profesional, sikap dan etika keguruan sebagai komponen penting dalam pembentukan kualiti guru. Dimensi kualiti guru yang dinilai oleh pentadbir sekolah seperti komunikasi, penyelesaian masalah, pengurusan maklumat dan pembelajaran sepanjang hayat bukan sahaja mencerminkan kecekapan teknikal, tetapi juga nilai profesional dan keupayaan reflektif guru novis. Ini menunjukkan bahawa latihan perguruan yang berkesan perlu mengintegrasikan elemen nilai dan pembentukan profesionalisme, selaras dengan pendekatan VBE.

Walaupun kohort kajian ini mengikuti latihan perguruan sebelum pelaksanaan penuh Kapasiti Pedagogi Pembelajaran Bermakna (KPPB), dapatan kajian ini memberikan justifikasi empirikal terhadap keperluan pendekatan pedagogi yang menekankan pembelajaran bermakna dan berasaskan pengalaman. KPPB, yang memberi fokus kepada pembangunan kapasiti pedagogi melalui pembelajaran autentik, refleksi profesional dan integrasi teori dengan amalan, berpotensi memperkukuh pelaksanaan OBE dan VBE dalam latihan perguruan. Pendekatan ini dijangka dapat meningkatkan pencapaian hasil pembelajaran pelajar IPG secara lebih bermakna, seterusnya menyumbang kepada pembentukan kualiti guru yang lebih holistik dan berdaya saing.

Secara keseluruhan, dapatan kajian ini mengukuhkan keperluan agar amalan latihan perguruan di IPG terus berorientasikan hasil pembelajaran dan nilai profesional, dengan pencapaian akademik semasa latihan sebagai indikator utama kualiti guru. Integrasi OBE dan VBE, yang diperkukuh melalui pendekatan KPPB, berpotensi menjadi kerangka latihan yang lebih menyeluruh dalam memastikan guru yang dilahirkan bukan sahaja kompeten dari segi pedagogi, tetapi juga berintegriti dan mampu memenuhi tuntutan pendidikan abad ke-21.

Implikasi Penyelidikan

Kajian ini memberikan implikasi penting terhadap landskap penyelidikan pendidikan guru, khususnya dalam memahami trajektori pembangunan kualiti guru dari peringkat pra-kemasukan hingga ke alam perkhidmatan. Dapatan kajian ini menyumbang bukti empirikal bahawa pencapaian akademik pra-kemasukan berasaskan SPM mempunyai hubungan dengan prestasi akademik semasa latihan perguruan, namun kualiti guru selepas setahun berkhidmat lebih dipengaruhi oleh pencapaian akademik yang terhasil daripada proses latihan profesional di IPG. Hal ini menegaskan keperluan untuk menilai pembangunan guru sebagai satu proses berperingkat dan dinamik, bukan sekadar hasil penapisan awal calon.

Dari sudut metodologi penyelidikan, kajian ini memperlihatkan kepentingan penggunaan pemboleh ubah pengantara dalam mengkaji kualiti guru. Dengan meletakkan prestasi akademik semester akhir sebagai pemboleh ubah pengantara, kajian ini memperluas pemahaman tentang mekanisme yang menghubungkan pencapaian pra-kemasukan dengan kualiti guru. Pendekatan ini membuka ruang kepada penyelidikan lanjutan untuk meneroka model hubungan yang lebih kompleks, termasuk penggunaan analisis pengantaraan (*mediation analysis*) atau pemodelan persamaan berstruktur (SEM) bagi memahami hubungan kausal yang lebih mendalam.

Selain itu, dapatan kajian ini menyokong keperluan untuk penyelidikan masa hadapan yang memberi tumpuan kepada keberkesanan kurikulum dan pendekatan pedagogi dalam latihan pendidikan guru. Memandangkan kohort kajian ini belum mengikuti pelaksanaan penuh KPPB, kajian lanjutan yang melibatkan kohort pasca-pelaksanaan KPPB adalah diperlukan bagi menilai sumbangan pendekatan tersebut terhadap pencapaian hasil pembelajaran dan kualiti guru secara lebih empirikal.

Kajian ini juga memberi implikasi terhadap penyelidikan berasaskan OBE dan VBE dalam konteks pendidikan guru. Hubungan signifikan antara prestasi akademik semasa latihan dan kualiti guru menunjukkan bahawa penyelidikan masa hadapan perlu memberi penekanan kepada pengukuran hasil pembelajaran dan pembentukan nilai profesional sebagai indikator utama keberkesanan latihan perguruan. Ini termasuk pembangunan instrumen yang lebih holistik bagi menilai dimensi nilai, etika dan profesionalisme guru novis.

Secara keseluruhan, kajian ini menyumbang kepada pengayaan literatur pendidikan guru dengan menyediakan bukti empirikal berasaskan data berskala besar dalam konteks Malaysia, serta membuka ruang kepada penyelidikan lanjutan yang lebih mendalam, longitudinal dan berorientasikan hasil bagi memperkukuh pemahaman tentang pembangunan kualiti guru secara menyeluruh.

RUJUKAN

- Burnett, P. C., & Meacham, D. (2002). Measuring the quality of teaching in elementary school classrooms. *Asia-Pacific Journal of Teacher Education*, 30(2), 141–153. <https://doi.org/10.1080/13598660220135658>
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2018). *Research methods in education* (8th ed.). Routledge.
- Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2018). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approach* (5th ed.). SAGE Publications.
- Darling-Hammond, L. (2017). Teacher education around the world: What can we learn from international practice? *European Journal of Teacher Education*, 40(3), 291–309. <https://doi.org/10.1080/02619768.2017.1315399>
- Darren, G., Sinikka, D., Emory, S., Shannon, L. G., & Tabitha, P. (2008). Time diary and questionnaire assessment of factors associated with academic and personal success among university undergraduates. *Journal of American College Health*, 56(6), 706–715. <https://doi.org/10.3200/JACH.56.6.706-715>

- Field, A. (2018). *Discovering statistics using IBM SPSS statistics* (5th ed.). SAGE Publications.
- Goldhaber, D., Krieg, J. M., & Theobald, R. (2020). Effective like me? Does having a more productive mentor improve the productivity of mentees? *Journal of Human Resources*, 55(2), 376–413. <https://doi.org/10.3368/jhr.55.2.0917-9171R1>
- Grillo, L., & Marchitello, M. (2019). Teacher quality and student outcomes: Evidence from educational research. *Educational Policy Analysis Archives*, 27(85), 1–25. <https://doi.org/10.14507/epaa.27.4386>
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2019). *Multivariate data analysis* (8th ed.). Cengage.
- Hanushek, E. A. (2011). The economic value of higher teacher quality. *Economics of Education Review*, 30(3), 466–479. <https://doi.org/10.1016/j.econedurev.2010.12.006>
- Hattie, J. (2009). *Visible learning: A synthesis of over 800 meta-analyses relating to achievement*. Routledge.
- Klassen, R. M., & Kim, L. E. (2019). Selecting teachers and prospective teachers: A meta-analysis. *Educational Research Review*, 26, 32–51. <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2018.12.003>
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2013). *Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013–2025*. Kementerian Pendidikan Malaysia.
- Organisation for Economic Co-operation and Development. (2013). *Teachers for the 21st century: Using evaluation to improve teaching*. OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/9789264193864-en>
- Organisation for Economic Co-operation and Development. (2018). *Effective teacher policies: Insights from PISA*. OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/9789264301603-en>
- Tang, K. N., Hashim, N. A., & Mohd Yunus, M. (2016). Hubungan pencapaian akademik pelajar sekolah menengah dengan pencapaian akademik di institusi pengajian tinggi. *Jurnal Pendidikan Malaysia*, 41(2), 181–198.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2019). *Using multivariate statistics* (7th ed.). Pearson Education.